

סופרים; בעלי-לב; שימת-לב ל"אנשים קטנים"

(מסרתי במסיבת תומכי בתי-הספר התיכוניים שלנו אילר תש"ן-1990 May)

גמ' קדושין דף ל' ע"ב: לפיכך נקראו הראשונים סופרים שהיו סופרים כל האותיות שבתורה.

וכאורה הדברים בלתי-מובנים, הלא אפילו תינוקות של בית רבם שלמדו למנות יכולים לשבת ולספור כל אות ואות שבתורה, וק"ו שע"י מחשב אפשר לעשות כן בקל, ומה החידוש בדבר?

יש ואדם רם המעלה מתחשב בדברים העומדים ברומו של עולם, במושגים וערכים וענינים שיש להם השלכות רבות ונשגבות ושמשיעם על רבבות ועל קהילת שלמות, אבל נכשלים בזה שאינם שמים לב ל"אנשים קטנים", צנועים ונחבאים אל הכלים.

אבל יש כאלה שלמרות התעסקותם בענינים נכבדים ולמרות יוקרתם ופרסומם אינם פונים עורף לסתם בני אדם, לבעיות היחיד הנבזה, שאין צרכי האיש הפרטי הבלתי-מפורסם קלים בעיניהם. אינם מתעלמים מן העצים עקב טיפולם ביער.

ואולי לזה התכוונו חכמינו בלימוקם שם הראשונים אחרי תקופת הנביאים כ"סופרים", שכנויים הולם להם מפאת תשומת לבם לכל אות ואות, לכל איש ואיש, לכל פרט ופרט.

ועל כן, כל מי שהגיע לגדולות ובכל זאת אינו מעלים עינו מכל אות קטן שבאנושות, הריהו זוכה לכנוי הכבוד של "סופר".